

OKUMA VE YAZMA ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

Kültür, verili tabiatın üzerine başka bir tabiatın, insanî bir hayâtın inşâ edilebilmesi çabalarını ihtivâ eder. Yazı ise kültürün en vecîz hâllerinin bir nişânesi; insanlığın tasavvur ve tahayyül dünyâlarında mayalanan fikirlerin ve hislerin el ele verip bir isyânı, bir itirâzı veya bir teklifi seslendirmesi olarak görünür bana. İnsanlık kayıt kayıt, yazı yazı büyümüş; mekânın ve zamanın dışına taşmak için her an gelişmekte olan bir gövdeyi el ele meydana getirmiştir. Kültür, bu gövdenin kendisidir.

El ele vermek, diz dize koymak; omuz omuza hareket etmek, beslemek, beslenmek edebiyatçıların ortak kaderidir. Bunun için aynı mekânda, aynı zamanda iki mücessem şahsın bulunmasına/buluşmasına da gerek yoktur. Zamanların ve mekânların bağlayıcılığı, edebiyat söz konusu olunca birden esneyiverir. O uzun, iç içe geçen ve bitimsiz koridorlarda birer dost olarak rastlaşır edebiyatçılar birbirleriyle. Onları biricik kılan husûsî tecrübelerinden bahsederler sonra. Dertleşirler. Beslenirler. Beslerler. Aralarında kuşkusuz ustalık-çıraklık durumları da sezilebilir. Öykünmeler göz kırpar bazen. Öyküne öyküne akan ve yatağını bulan nehirler gibidirler. Sonra târihe mal oluverir ve o engin kültür ummânının yolunu gösterirler hepimize. Her birisi gönülleri, dilleri ve elleriyle kültür denen o insanlık membaini ziyadeleştirmek, büyütmek için çaba harcarlar. O ummâna dâhil olan her bir katre, edebiyatla yoğrulmuş her emek kutsaldır. Biliriz. Bilmeliyiz. Elinizdeki bu eserde, kıymetli şâir ve yazarlarımızın, okumaya, yazmaya ve edebiyatla yaşamaya dair kaleme aldıkları yazıların da böylesi bir katre olarak görülmesini dileriz.

OKUMA VE YAZMA ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

OKUMA VE YAZMA ÜZERİNE DÜŞÜNCELER

